

λυχνίαν!» Τὸν διέταξε νὰ μοι φέρῃ τὴν θελονθῆπως ὁ Ἰδιος δυκιμάσω τὸ τοιοῦτο, πρὸς δὲ καὶ τὴν σύζυγόν μου δηποτιθέμενον τεμάχιον τῆς θελον περιτήσε πόσην λαμψίν, ώστε ἥδυνθεθεν νὰ πορευθῶμεν εἰς τὴν αλίνην χωρὶς λυχνίαν. «Ἴδου, εἶπον, μία στολὴ ὠφέλεια ἡνὶ μᾶς προσέχε τὸ τεμάχιον τοῦ μαλαθδοῦ: ἡ ἔξοικονόμησις τῶν ἔξοδων τοῦ ἐλατοῦ» καὶ ἔσβεστα τὴν λυχνίαν, τῆς δποτας τὴν θέσιν ἀνεπλήρου ἡ θελος τὰ τέκνα μου τότε ἐφώναζο δυνατά, ἐγὼ δὲ καὶ ἡ σύζυγός μου, καταγινόμενοι νὰ τὰ καθητηκάσωμεν, ἐπηυξήσαμεν τὴν ταραχήν.

ρισσότερα ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ συζύγου μου! Θὰ σᾶς παραπλέσω δημως νὰ περιμένητε δηποτιθέμενον τὸ τοιοῦτο.

Περὶ τὴν ἑσπέραν, ὅταν ὁ Ιουδαῖος ἐπέστρεψεν, ἐζήτησε νὰ ἰδῃ τὸν ἀδάμαντα· τὸν παρουσίας καὶ ἀφοῦ ἐκεῖνος τὸν ἔξητασεν: «Ἐ, γειτον εἶπε, προσέτω ἀκόμη 20,000 λίρας εἰς τὴν τιμὴν ἣν τοι προστεφερεν ἡ σύζυγός μου.»

— Γειτον, ἀπήντησε καὶ τιμή του θρίσθη εἰς 100,000 λίρας.

Προσεπάθησε τότε ἐπι πολὺν νὰ διεγοστεύῃ τὸ ποσόν· ἀλλ’ ἐπὶ τέλους ἐμεινάμεν σύμφωνοι εἰς τὴν στρογγύλην ποσότητα ἣν ἔξητασα.

Τὴν ἀκέλθυθον ἡμέραν ὁ Ιουδαῖος μοι ἔφερε τὰς 100,000 λίρας καὶ τῷ παρέδωκα τὸν ἀδάμαντα. Οὕτω ἐγενόμην πλούσιας. Ήχαριστησε τὸν Θεὸν καὶ ἐπεύθυμον νὰ πορευθῶ καὶ πέσω πρὸ τῶν ποδῶν τῶν δύο φίλων, ἀνέγγωριζον τὴν κατοικίαν τῶν.

Ἐπεκρήθην ἔπειτα περὶ τῆς καλῆς χρήσεως τοῦ πλούτου μου. Η σύζυγός μου ἐπεθύμει ν’ ἀγοράσω ἐνδύματα ὡραῖα, ν’ ἀγρότισσαν οἰκίαν καὶ νὰ στολίσω αὐτὴν. «Γύναι, ἀπήντητα, δὲν πρέπει ν’ ἀρχίσωμεν μὲ τέτοια ἔξοδα πρέπει πρῶτον νὰ φροντίσωμεν νὰ τοποθετήσωμεν ἀσφαλῶς τὰ χρήματά μας ὅπτε νὰ ἔχωμεν περιτίλαιον ἔξιον νὰ ἀριώμεθα, χωρὶς καὶ νὰ φοβώμεθα δτι θὰ ἔξαντεληθῇ εὐκόλως.»

Τούτου ἔνεκα ἐμίσθισα πολλοὺς ἐργάτας εἰς τὸ εἶδος τῆς ἐργασίας μου, καὶ κατὰ μικρὸν δῆλοι οἱ σχοινοποιοί εἰς τὸ Βαγδάτιον εἰργάζοντο διάταγάς μου. Ἐνωκοτάσσα ἀποθήκας δηποτιθέμενος ἀδάμαντος. Τὴν ἔστειλεν ἀμέσως ἀπίστω δηποτιθέμενος καὶ πωλῶ αὐτὰ καταλλήλως, καὶ οὕτω τὰ κέρδη μου ηὔπησαν.

Μετὰ παρέλευσιν δύλιγου χρόνου ὁ Σασδή καὶ ὁ Σασδ, διελθόντες καὶ πάλιν ἐκεῖθεν, ἐξεπλάγησαν πολὺ μὴ ἴδοντες με· ἀλλ’ ὁ θυμαριμός των ηὔξηθη δτι ἐμαθον δτι κατέστην πλουσιωτάτος καὶ δτι εἰχεν ἤδη οἰκίαν ἐμοίαν μὲ ἀνάκτορο.

Με ἐζήτησαν, καὶ δταν παρουσιάσθησαν ἐνώπιόν μου, ἡγέρθην, ἔτρεξα πρὸς αὐτούς καὶ ἐζήτησα μάτην ν’ ἀσπασθῶ τὴν ἄκραν τοῦ ἴματίου τῶν, Διηγήθην ἔπειτα σιδαμτούς τὸ συμβάν τοῦ ἔχθνος, καὶ δταν ἐτελείωσα, δ Σασδη εἶπε πρὸς τὸν Σασδ. Παρατούμει τῆς γνώμης μου καὶ συμφωνῶ τώρα μετὰ σου δτι τὰ χρήματα δὲν εἶναι παγιτοτε τὸ ἀστραλὲς μέσον δηποτιθέμενος.

Οι δύο φίλοι διηλθον δύο νύκτας ἐν τῇ οἰκίᾳ μου κατεγορητευμένοι, δτι ἐμαθον δτι δὲν ἔκαμα κακὴν χρῆσιν τοῦ πλούτου μου, δη, μετὰ τὸν Θεὸν, ὕρειλον εἰς αὐτούς.

(Μετάφρ. ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ μπά N. X. A.)

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΗΧΩ

Τὰ θέατρα ἐν Η. Καταναλαί Γνωστὸν τυγχάνει στις εἰσιτήν. Κλεψυκτικές θεατρινά ὁφείλομεν τὴν ἐφεύρεσσν πλείστων δεσμών βιομηχανιῶν.

Ο ἀνατολικός ἐκεῖνος πολιτισμός, δ τόσῳ ὀλί-

— Η Ιουδαία συμφώνως με τὴν διαταγὴν τοῦ σύζυγου τῆς ὡμιλησεν εἰς τὴν σύζυγόν μου ἵδια καὶ τὴν ἡρώτησεν ἀν ἔδεχετο 20 λίρας δι’ αὐτὸν ἀλλὰ δι’ ἓν τεμάχιον δέλου, ὡς ὑπέθετε, τοῦτο ἡ σύζυγός μου, ἐξέλαβε τὸ τέμαχον ὡς μέγα ποσὸν ἐπο-
— εύθηγ τότε καὶ ἔγωγενοι καὶ μὲ ἡρώτησαν περὶ πωλήσεως τῆς δέλου· ἔπειτη δὲ δὲν ἔδωκε ἀμέσως;

ἀπάντησιν, ἡ Ιουδαία ἐνόμισεν ὅτι ἡ σιωπὴ μου προφράχετο ἐκ περιφραγματεύσεως πρὸς τὸ προταθεύ ποσὸν, τὸ ἔποιον καὶ ἐμπικασίσκε· τότε εἶπον εἰς αὐτὸν τὴν δικαπεῖχε πολὺ τεῖχος τοῦ ἔχθρου. «Γειτον ἔπαινος δέλους, λέσθεις 100 λίρας, δὲν ἔξεντο μάλιστα ἀναγκάσιμος μου. Καθελεγεν ἐπιδοκιμάστε τὴν ὑπερθρό-
— νικήν πανύπαντην ἀσίανεν»· τοιούτου δέλους 100,

τὸ 000 λίρας, προσθέτων δτι δέλαματο-τειμάτο περιστερούν, ἀλλ’ ἡρκούμαντο εἰς αὐτὸν τὸ ποσὸν χάριν τῶν γειτονικῶν ματι σχέσεων. ἀλλοι δὲ ἀδαμαντο-πλάσται, διητοὶ ἡρκούμαντο, θάμα μοι προσεφέρον πε-
— ριστοτερά. Μαλ προσθέτει τότε 50,000 λίρας ἀλλ’ ἀπέγω ἡρκούμαντο τοῦ τελεσμάτων τοῦ τοιούτου.

— Δὲν δύναμαι, μοι εἶπεν αὐτη, νὰ προσφέρω πε-

γον γνωστὸς εἰς Εὐρώπην, ἐκδηλοῦται ἐν Ἰαπωνίᾳ διὰ τῆς ἑτάκου ἀγάπην; ἢν οἱ κάτοικοι τρέφουσι διὰ τὰ θεατρικὰ θεάματα.

Οὐδὲν σχεδὸν ὑπάρχει γωρίον ἐν Ἰαπωνίᾳ μὴ ἔχον τὸ θέατρόν του,

Ἐν Ἱέδῳ, ἐπὶ πληθυσμοῦ 1,500,000 κατοίκων, ἀριθμοῦνται 30 θέατρα πρώτης τάξεως, ἀτίνα εὐθοκιμοῦσι καὶ πληροῦνται καθ' ἐκάστην ἐσπερανθεατῶν.

Ἐν Ὁζάκῃ δὲ μιᾶς τῶν μεγάλων πόλεων τῆς Κίνας, ὑπάρχουσι τόσα θέατρα ὅσα καὶ ἐν τῇ πρωτευούσῃ, μόνον δὲ ἐπὶ τῆς κυρίας αὐτῆς ὅδοι βλέπει τις τὰ πέντε μεγάλα θέατρα κατ' οὐδὲν πολεῖπουτα τῶν ἐν Εὐρώπῃ, ἐγερθέντα ἐπὶ Εὐρωπαϊκῶν σχεδίων καὶ ὑπὸ ἵταλῶν.

Τὸ θέατρα, ἀμυδρῶς μόνον πεφωτισμένη, δύοιά ζουσι μᾶλλον ἴδιαιτερα δωμάτια φωτισμένα διὰ τοῦ ἀσθενοῦς φωτὸς ἐκπνεόστας καὶ νδήλας. Ἡ σκηνὴ δὲ δύμως εἶναι λαμπρῶς φωταγωγημένη agiorno.

Ἐν Ἱέδῳ εἰσὶν ἄντελῶς ἀγνωστα ἐν τῷ θεάτρῳ τὰ συρίγματα. Οὐθετὴς ἐκδηλοῖ τὴν δυσαρέσκειάν του ἐγειρόμενος καὶ γυρίζων τὴν πλάτην πρὸς τὴν σκηνὴν. Οσάκης δὲ ἡ εὔγλωττος αὕτη διαμαρτύρησις λαβὴ γενικὰ διαστάσεις, ἡ παράστασις διακόπτεται καὶ ἀγτικαθίσταται δι' ἄλλης τινὸς εὐθύς. Ἡ δὲ ἀνατολικὴ αὕτη συμπεριφορὰ εἶναι εὐγενεστέρα, νομίζομεν, καὶ ἡττον ἐνοχλητικὴ τῶν συρίγμάτων καὶ τῶν φωνῶν δι' ὧν ἐν τοῖς ἡμετέροις θεάτροις, ἐκδηλοῦσκεν τὴν δυσμένειάν μας.

Αἱ σημαῖαι τῶν Νοσοκομείων Βιέννην. — Εἰς Βιέννην ἀποκαθίσταται περίεργον θεομονὸν διὰ τὸ πολλοῦ εἶχε καταπέσει εἰς ἀχρηστίν.

Οταν, ἐν διαστήματι εἴκοσι τεσσάρων ὥρων, οὐδεὶς θάνατος ἐγένετο ἐν τινὶ νοσοκομείῳ, ὑψοῦσι σημαῖαν ἵνα γνωστοποιήσωσι τοῦτο ἔξω εἰς τὸν κόσμον. Φαίνεται δὲ διὰ ἐξαιρετικῆς κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο περιεστάλη πολὺ ἡ θνητιμότης εἰς τὰ νοσηλευτικὰ καταστήματα.

Εἰς τὸ μέγα νοσοκομεῖον τῆς Βιέννης, ἔνθα περιέχονται 1,200 κλιναι, πολλάκις παρηλθον διαστήματα τεσσάρων καὶ πέντε ἡμερῶν γωρίες οὐδεὶς θάνατος ἐν αὐτοῖς νὰ λάβῃ χώραν, ἐνῶ ἡ σημαῖα, πρὸς μεγάλην εὐχαρίστησιν τοῦ λαοῦ, ἐκυμάτιζεν ἀδιακόπως ἐπὶ κορυφῆς τοῦ κτιρίου.

Οἰκία μὲν εἰκαπέντε ὁρόφους. — Δύο μεγάλαι οἰκίαι οἰκοδομοῦνται ἐν Νέας Ύόρκη, ἐξ ὣν ἡ μία, ἡ καὶ μιγαλειτέρα, του κυρίου Ι. Στέαρνς, ἐν Βροαδουκή, ἐπὶ τῆς Νέας Όδος. Ἡ κυλοσσειά αὕτη οἰκία θὰ ἔχῃ δικατρεῖς ὄρόφους ἐκ τῆς πλευ-

ρᾶς τοῦ Βροαδουκή καὶ δικατέντε ἐπὶ τῆς Νέας Όδος. Ἡ όδος δὲ ἐφ' ἣς κτίζεται εἰνεὶ ἡ κεντρικωτάτη τῶν ὁδῶν τῆς Νέας Ύόρκης.

Τὰ πέντε πρῶτα πατώματα τῆς οἰκίας ταύτης οὐτοὶ εἰς σιδήρου, τὰ δὲ λοιπὰ ἐκ κεράμων. Ἡ διηνοίσιον θὰ στοιχίσῃ 225,000 δολλαρίων.

Ἡ ἑτέρα κτιζομένη οἰκία προώριστας διὰ τὴν Ἀμερικανικὴν τράπεζαν, ηλικία θὰ δύσηται ἐπὶ πέντε ὄρόφων. Ἡ προσεψίς της θὰ ἔγειται λιθίνη· τὰ δύο πρῶτα πατώματα ἐκ γρανίτου καὶ τὰ ἔπτα ἄλλα ἐκ λίθου τῆς Ἰνδίας. Θὰ στοιχίσῃ δὲ ἡ δευτέρα αὕτη οἰκία 400,000 δολλαρίων.

* * *

Νέα παράδοξα πειράματα τοῦ Τάνγκερ. — Ἐνθυμεῖσθε βεβαιώς τὸν ἴδιοτροπὸν τοῦτον ιατρὸν διστιστές ἐμεινες νηστικὸς ἐπὶ 40 ἡμέρας. Ο αὐτὸς ιατρὸς μὲν νέα πάλιν πειράματα μέλλει νὰ ἐκπληξῇ τὸν κόσμον.

Μετὰ συντόνους μελέτας, ἐσχημάτισε, λέγει, τὴν πεποιθησιν διτὶ ὡς μερικὰ ζῷα μένουσιν ἐπὶ τι χρονικὸν διάστημα ἐν παντελεῖ ἀκινησίᾳ καὶ ἀνεύ οὐδεμιᾶς τροφῆς, τὸ αὐτὸ δύναται νὰ πρέξῃ καὶ ὁ ἀνθρωπός.

Ο κ. Τάννερ λοιπὸν θὰ διαστῆ κατ' αὐτὰς ἐντὸς φερέτρου, ἀνεύ ἀέρος, πάραγγέλλων νὰ τὸν ἐνταρτάσσωσι. Θὰ τὸν ἐκθάψωσι δὲ μόνον μετὰ παρέλευσιν ὠρισμένου ἀριθμοῦ ἡμερῶν ὃν τὸ πεσόν ὁ ἴδιος θὰ προσέσῃ.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Πεπίτα Χιμένες. — Ἡ μαγευτικὴ αὔτη μυθιστορία τοῦ Ἰσπανοῦ Ι. Βαλέρα ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ γλαφυροῦ αὐτῆς μεταφραστῶν καὶ γνωστοῦ λογογράφου κ. Ἀντ. Φραβασίλη εἰς κομψότατον τόμον ἐν 400 περίπου σελίδων, ἀφιερουμένη τῷ κ. Εὐγ. Ζαλακώστα.

Ἡ Πεπίτα Χιμένες, ἡδὲ συγγραφεὺς θεωρεῖται ὡς ὁ κορυφαῖος τῶν ισπανῶν μυθιστοριογράφων, εἶναι μία τῶν μαγευτικῶν μυθιστοριῶν, διὰ τὸ λεπτὸν καὶ ἐλκύον τοῦ υφους μέθι, οὐ εἰνεὶ γεγραμμένη, καὶ ἰδίως διὰ τὴν πλήρη ψυχολογικῆς δράστεως ἐξέλιττην τῆς ἐν αὐτῇ ὑποθέσεως, ἀπόντα πάντα καθιστάσι τὸν τόμον τοῦτον ἀπαραιτητον ἀπόκτημα διὰ τὴν βιβλιοθήκην παντὸς φιλοκάλου. Τιμὴ τοῦ ἔργου εὑρετικόμενου εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἐβραιοῦ νεοσύστατον βιβλιοπωλεῖον Νοτάρφου, ὡρίσθη εἰς δραχ. 2,50.

ΤΠΟ ΤΑ ΗΙΕΣΤΗΡΙΑ

Rassegnare Ellenica. — Μηνιαῖον περιοδικὸν σύγγραμμα, ὃν τοῦ Ἀντ. Φραβασίλη. "Εκεστὸν φυλλάδιον, συγκείμενον ἐκ 32 σελίδων, μετ' ἑωφύλλου, θὰ περιέχῃ πάντα τὰ τῆς συγγράψον παρ' ἡμῖν φιλολογικῆς καὶ καλλιτεχνικῆς κινήσεως εἰς τὴν Ἰταλίκην, μετὰ παραθέσεως καὶ τοῦ Ἐλληνικοῦ κειμένου. Εἴτησία συνδρομὴ διὰ τὴν Ἐλλάδα, δρ. 5.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Γ. Κ. — Διὸ τὸ ποίημα ἀτυχῆς δὴν δυνάμεται νὰ τῆς εὐχαριστήσωμεν, καὶ τοῦ ἡδης ἀπλούστης ἡδης δημοσιεύεται.